

Trettonde söndagen efter Trefaldighet

”ÄLSKA VARANDRA!”

Predikotext: 1 Joh. 4:16-21

”¹⁶Och vi har lärt känna den kärlek som Gud har till oss och tror på den. Gud är kärlek och den som förblir i kärleken förblir i Gud, och Gud förblir i honom. ¹⁷I detta har kärleken nått sitt mål hos oss: att vi är frimodiga på domens dag. Ty sådan han är, sådana är också vi i den här världen. ¹⁸Rädsla finns inte i kärleken, utan den fullkomliga kärleken driver ut rädslan. Rädslan hör ju samman med straff, och den som är rädd är inte fullkomnad i kärleken. ¹⁹Vi älskar därför att han först har älskat oss. ²⁰Om någon säger att han älskar Gud och hatar sin broder, så är han en lögnare. Ty den som inte älskar sin broder som han har sett, kan inte älska Gud som han inte har sett. ²¹Och detta är det bud som vi har från honom, att den som älskar Gud också skall älska sin broder.
(Första Johannesbrev 4:16-21)

Bön: Herre, helga oss i sanningen, Ditt ord är sanning. Amen.

Inledning

Kära vänner!

Vår predikotext är hämtad från aposteln Johannes första brev. Jesus kallade honom och hans bror, Jakob, **”Boanerges, det betyder Åskans söner”**¹. Detta smeknamn fick de troligen av Frälsaren för deras iver som några gånger kunde gå även lite överstyr. En gång, när en samaritisk by inte ville ta emot Jesus och Hans lärjungar frågade Johannes och Jakob: **”Herre, vill du att vi skall kalla ner eld från himlen som förtär dem?” Men Jesus vände sig om och tillrättavisade dem. Och de gick vidare till en annan by.**² Och en annan gång gick de till Jesus och begärde att en av dem skulle få sitta på Hans högra sida och den andra på Hans vänstra sida i Hans härlighet, men Herren sade att **”platsen på min högra sida och platsen på min vänstra sida är det inte min sak att ge bort, de platserna skall tillfalla dem som de är beredda för.”**³ Iver för sanningen – ja, även om den någon gång kan ta fel, men som samtidigt är beredd att ta emot tillrättavisning – och kärlek utesluter inte nödvändigtvis varandra. Sanning utan kärlek är ju fortfarande sanning, men kärlek utan sanning är inte riktig kärlek. Det är inte endast Satan utan också hans predikanter, falska profeter, ohederliga präster som vill ställa kärleken och sanningen emot varandra. De skall gå hand i hand. Apostlarna och Kristi Ande uppmanar oss att **”i kärlek hålla fast vid sanningen”**⁴ och de som blir förlorade **”går förlorade, eftersom de inte tog emot sanningen och älskade den, så att de kunde bli frälsta.”**⁵ Guds ord är sanning. Det är ett av grundfundamenten i vår församlings och var och en av medlemmarnas tro och bekännelse. Guds ord är verkligen Guds ord och den påverkas inte av oss. Men den skall påverka oss! Det är ju Guds ord som är **”den enda regel och norm, varefter alla läror såväl som lärare bör prövas och bedömas”**⁶, enligt våra Lutherska bekännelseskrifter. Bibeln är rättesnöre för kyrkans lära och liv.

Även om Bibelns budskap medlas genom ofullkomliga människor, kyrkor och församlingar som består av syndare så förblir Guds ord Guds ord och är därmed sanning. Guds ord förlorar inte sitt innehåll även om vi skulle vara kärlekslösa, kalla eller klumpiga. Det är många som inte tål höra sanningen och därför dömer dem som meddelar sanningen för att vara kärlekslösa eller kalla och försöker övertyga sina egna samveten att om nu de som meddelat budskapet är så ”hemska” bör de

¹ Mark. 3:17.

² Luk. 9:54,55.

³ Mark. 10:35-40.

⁴ Ef. 4:15.

⁵ 2 Tess. 2:10b.

⁶ Lutherska Bekännelseskriterierna. Konkordieformeln, Epitome, 1.

inte ens lyssna budskapetets innehåll... Men budbärarens kärlekslöshet – eller det som åhöraren upplever eller påstår vara kärlekslöst – upphäver inte på något sätt människans plikt att höra den Allsmäktiges ord.

Med detta vill jag förstås inte förespråka eller ens säga att det är rätt att gå ut och medla Guds ord kärlekslöst och kallt! Bort det! Men man skall akta sig för att använda budbärarens brister och ofullkomlighet för att tillstulta sina öron och hjärtan från Guds röst. När vi predikar och vittnar om vår Herre och Frälsare skall vi göra det förstås i kärlek. Kärlekslös attityd när vi talar om Guds ords sanningar, predikar och vittnar, är inte endast en stötesten för åhörarna utan också för oss själva. Om kärlekslösheten, hat, bitterhet eller orättvisa stridigheter får plats i våra hjärtan och liv, då utsätter vi vår tro till fara. Det är till oss kristna som den helige aposteln skrev: **”Vi har alltså skyldigheter, bröder, men inte mot vår onda natur, så att vi skall leva efter köttet. Om ni lever efter köttet kommer ni att dö. Men om ni genom Anden dödar kroppens gärningar skall ni leva. Ty alla som drivs av Guds Ande är Guds söner.”**⁷

Aposteln Johannes, en av **”Åskans söner”**⁸, är också känd i kyrkohistorien som *kärlekens apostel*. Han talar mycket om kärleken i sina skrifter som Gud den Helige Ande har bevarat till oss i Bibeln. Predikans överskrift heter: **”Älska varandra!”** Och vi skall närma oss detta viktiga ämne i predikans första del under rubriken **”1. Kärlekens grund”** och i predikans andra del talar vi mer specifikt om **”2. Kärleken i församlingen”**.

1. Kärlekens grund

Det finns olika slags kärlek. Det är skillnad på hur kärleken visar sig mellan föräldrar och barn, mellan äkta makar, mellan vänner osv. Vi skall också älska Gud och även våra fiender⁹, som Jesus säger. Idag kan vi inte fördjupa oss i kärlekens alla former. Vi skall använda vår tid att med hjälp av dagens predikotext tala om kärlekens grund och efter det titta lite närmare på den kärleke som skall råda i församlingen.

Johannes säger, att **”Gud är kärlek”** (v.16). Gud är kärlek och Han är också all sann kärleks grund och källa. **”Och vi har lärt känna den kärlek som Gud har till oss och tror på den”** (v.16a), skriver Johannes. Vad är denna kärlek som Johannes talar om? Ja, det är Guds överflödande kärlek som är orsaken till vår existens och frälsning. I kärlek skapade Gud oss. Han har älskat oss från begynnelsen. Den största uppenbarelsen av Hans kärlek ser vi i det att Han har **”älskat oss och sändt sin Son till försoning för våra synder.”**¹⁰ Från Den Heliga Skrift har vi **”lärt känna den kärlek som Gud har till oss”** (v.16) och av Guds nåd i den Helige Andes kraft tror vi också på den. Guds kärlek är grunden för vår tro. Det är Hans kärlek som har upptänt tron i våra hjärtan. Vi tror på Hans kärlek. **”Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.”**¹¹

”Gud är kärlek och den som förblir i kärleken förblir i Gud, och Gud förblir i honom.” (v.16) Vi tror på Guds kärlek, vi tror på Gud – och Han är kärleken! Genom tron blir vi frälsta. Genom dopet och tron är vi i Gud, ty alla vi **”som har blivit döpta till Kristus har blivit iklädda Kristus”**¹² och Kristus Jesus är Gud¹³!

⁷ Rom. 8:12-14.

⁸ Mark. 3:17.

⁹ T.ex. Luk. 6:27.

¹⁰ 1 Joh. 4:10b.

¹¹ Joh. 3:16.

¹² Gal. 3:27.

Vi har blivit döpta till den Treenige Guden när vi blev döpta i **”Faderns och Sonens och den Helige Andes namn”**¹⁴.

På grund av vad Gud har gjort för oss, på grund av Hans ofattbart stora nåd och kärlek som Han har visat oss i Sin Son och uppenbarat för oss genom Ordet kan vi stå frimodiga på domens dag (v.17). Himlen är vårt ändamål. Det är vårt riktiga och eviga hem. Det är dit vi längtar eftersom vi har redan nu fått smaka av Guds kärlek och godhet i våra liv när vi tror på Honom och tar Hans ord som det är oss givet. Evangeliet är den goda nyheten, den mest kärleksfulla nyheten vi eller någon annan någonsin har hört om! I Hebreerbrevet står det skrivet: **”Och där synderna är förlåtna behövs det inte längre något syndoffer.”**¹⁵ Ja, Kristus har genom ett enda offer **”för alla tider gjort dem som helgas fullkomliga.”**¹⁶ Därför vet vi också att inget som vi gör kan försona våra synder. Vi är fria från gärningsläran! Vi förlitar oss fullständigt på Guds nåd. Därför kan vi med Hebreerbrevets skrivare säga: **”Bröder, i kraft av Jesu blod kan vi nu frimodigt gå in i det allra heligaste på den nya och levande väg som han har öppnat för oss genom förlåten, det vill säga sitt kött.”**¹⁷

2. Kärleken i församlingen

”Vi älskar därför att han [Gud] först har älskat oss” (v.19), säger Johannes. När vi talar om den kristna kärleken så förstår vi att Guds kärlek är dess ursprung. Om inte Gud skulle ha älskat oss och uppväckt oss till tro så skulle vi inte kunna älska våra bröder och systrar. Tron följs av goda gärningar. Tron leder oss att älska både Gud och våra medmänniskor, speciellt våra trossyskon. **”Låt oss därför göra gott mot alla människor medan vi har tillfälle,”** – skriver aposteln Paulus – **”och framför allt mot dem som delar vår tro.”**¹⁸

Jesu befallning i den så kallade gyllene regeln innefattar alla människor: **”Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela din kraft och av hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv”**¹⁹. Alla skall älska alla sina medmänniskor. Men Herren talar också om den kärlek som skall råda i Hans Kyrka. Han säger: **”Ett nytt bud ger jag er, att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra. Om ni har kärlek till varandra, skall alla förstå att ni är mina lärjungar.”**²⁰ Kristus Jesus är vår störste förebild när det gäller att älska våra trossyskon. Paulus skriver till de kristna i Filippi: **”Om ni nu har tröst hos Kristus, uppmuntran av hans kärlek och gemenskap i Anden, om medkänsla och barmhärtighet betyder något, gör då min glädje fullkomlig genom att ha samma sinnelag och samma kärlek och genom att vara ett i själ och sinne. Var inte självupptagna och stolta. Var i stället ödmjuka och sätt andra högre än er själva. Se inte på ert eget bästa utan tänk på andras. Var så till sinnes som Kristus Jesus var.”**²¹

Den kristna kärleken är ren. **”Men otukt och allt slags orenhet eller girighet skall inte ens nämnas bland er, det anstår inte de heliga.”**²²

Kärleken blir synlig genom gärningar. **”Liksom kroppen utan ande är död,”** – skriver Jakob – **”så är tron utan gärningar död.”**²³ Vår predikotext säger: **”Om någon säger att han älskar Gud och hatar sin broder, så är han en lögnare. Ty den som inte älskar sin broder som han har**

¹³ Se t.ex. Joh. 20:28; Kol. 2:9; 1 Joh. 5:20b.

¹⁴ Matt. 28:19b.

¹⁵ Hebr. 10:18.

¹⁶ Hebr. 10:14.

¹⁷ Hebr. 10:19-20.

¹⁸ Gal. 6:10.

¹⁹ Luk. 10:27.

²⁰ Joh. 13:34-35.

²¹ Fil. 2:1-5.

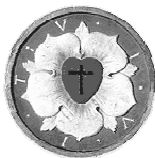
²² Ef. 5:3.

²³ Jak. 2:26.

sett, kan inte älska Gud som han inte har sett.” (v.20) Den av Gud uppväckta tron är levande. Den bär frukt. Det är, som Paulus skriver, **”en tro som är verksam i kärlek.”**²⁴ Om nu någon inte älskar sin broder eller syster i Kristus men påstår sig älska Gud, då är han eller hon enligt Skriften en lögnare. Att visa förakt, kallhet, nonchalans mot sina trossyskon är syndigt. Ogudaktiga stridigheter och kiv hotar inte endast församlingens verksamhet utan också själva tron i människans hjärta. Köttsligheten om den inte blir tyglad kommer att döda tron – och det är vad Satan vill att skall hända. Aposteln uppmanar oss: **”Älska varandra uppriktigt. Avsky det onda, håll fast vid det goda. Var innerligt tillgivna varandra i broderlig kärlek. Överträffa varandra i ömsesidig hedersbevisning.”**²⁵ Predikotexten slutar med Johannes uppmaning: **”Och detta är det bud som vi har från honom, att den som älskar Gud också skall älska sin broder.”** (v.21)

Vår kärlek är inte fullkomlig. Vi är syndiga och behöver förlåtelse – och vi är förlåtna för Kristi Jesu skull! **”Men om vi vandrar i ljuset, liksom han är i ljuset, så har vi gemenskap med varandra, och Jesu, hans Sons, blod renar oss från all synd”**²⁶, säger Johannes. Vi har fått lära känna **”den kärlek som Gud har till oss och tror på den.”** (v.16a)

*Amen.*²⁷

Pastor Jan-Erik Tiri
jetiri@yahoo.se
www.lutherdom.se

²⁴ Gal. 5:6b.

²⁵ Rom. 12:9-10.

²⁶ 1 Joh. 1:7.

²⁷ 1871 ord.